

Hei alle kollegaer og venner av Clelia

Det er med stor sorg jeg kan meddele at Clelia gikk bort søndag 30. desember, ved Haukeland sykehus etter lengre tids sykdom. Vi vil samtidig rette en stor takk for all omtanke fra venner og kollegaer i forbindelse med hennes sykeleie. Denne omtanken satte Clelia og vi stor pris på. Alle venner og kolleger av Clelia og familien ved og rundt BIO er velkommen til å delta i bisettelsen i Troens kapell tirsdag 8. januar kl 1245. Heller enn å sende blomster til oss, vil vi be om at venner av Clelia og familien støtter hennes Rosa Sløyfe aksjon (søk Google: [Clelia Booman Rosa Sløyfe](#)).

hilsen Arild m. familie

Minnebok fra kolleger og venner

Fra i dag kl 12 og ut denne uka vil det være dekket et bord på Clelias kontor der kolleger og venner kan sette seg ned i ro og ettertanke og skrive en hilsen eller tanke i ei minnebok. Denne boka vil bli gitt til familien og kan bli et minne for barna om en side av Clelia som de kjente lite til.

Ettersom Arild inviterer Clelias venner og kolleger til bisettelsen, vil ikke BIO arrangere egen minnestund for Clelia. Etter avtale med Arild blir minneboka på Clelias kontor og deltakelsen i bisettelsen BIO sin måte å ta farvel med Clelia på.

Minne om Clelia Booman

Det er med dyp sorg vi har mottatt meldingen om at Clelia tapte kampen mot kreften og døde 30. desember 2007, bare 50 år gammel.

Clelia kom til Bergen i 1986. Hun arbeidet i 1978-85 for Institutt for fiskeriforskning og –utvikling ved Universidad Nacional de Mar del Plata i Argentina med arbeidsoppgaver knyttet til fiskeegg og larver.

Hun tilbrakte deler av det argentinske licensiatstudiet sitt ved Southwest Fisheries Center i San Diego, der hun traff Arild Folkvord som etter cand mag ved UiB studerte til mastergrad ved UCSD. De giftet seg i 1986. I 1986-91 arbeidet hun for Sea Farm AS med marine fiskelarver, tropiske reker og kontakt med det spanske markedet, deretter for Zoologisk institutt på et prosjekt om effekter av luftkanonseismikk på fiskelarver. I 1993-95 arbeidet hun ved Havforskningsinstituttet som stipendiat innen fiskelarvers følsomhet for olje.

I 1996 ble hun ansatt som førstekonsulent ved Unifob AS med arbeidsplass ved Institutt for fiskeri- og marinbiologi på LSF-prosjektet (Large Scale Facility for Marine Pelagic Food Chain Research) ledet av Dag L. Aksnes, der hun koordinerte forskningsopphold ved BIOs laboratorier på HIB og Espevrenn og på Havforskningsinstituttet for mer enn 300 gjesteforskere fra hele Europa. Hennes sterke engasjement i dette prosjektet førte til at prosjektet ble fornyet med fire år under navnet Bergen Marine Food Chain Research Infrastructure (2000-04), men førte også til andre EU-initiativ. Sammen med Jarl Giske

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	E-post:	Jarl Giske:
Postboks 7803	Bioblokken, 3. etg.	+47 55 58 44 00	post@bio.uib.no	Tlf 84403
N-5020 Bergen	Høyteknologisenteret	Telefaks:	Internett:	Mob 9920 5975
Norge	i Bergen.	+47 55 58 44 50	http://www.bio.uib.no	
	Thormøhlensgate 55			

skrev hun søknaden som ga oss BATMARE (Bergen Advanced Training site in Marine Ecology) som hun koordinerte 2001-06 og sammen med Ulf Båmstedt ble EUROGEL (European Gelatinous Zooplankton: mechanisms behind jellyfish blooms and their ecological and socio-economic effects) realisert. Hun har også i samme periode vært administrativ koordinator og UiB-kontakt for flere andre EU-prosjekt, og hun ga viktige bidrag i SFF- og SFI-søknadene i første og andre periode. Uten Clelia er det flere store søknader som aldri hadde blitt sendt fra UiB. Og etter at hun ble syk har store søknader ikke blitt sendt fordi lasset ble for tungt å dra for forskerne alene, men viktig aktivitet lever fortsatt videre ved BIO som følge av Clelias innsats. Fra 2005 har hun vært forskningskoordinator/seniorkonsulent ved BIO. Denne stillingen hadde ikke blitt opprettet om ikke Clelia allerede hadde bevist hva hun kunne få utrettet i en slik posisjon. Etter at Bergen Marine og BATMARE var over, søkte hun og Arild på vegne av BIO om nordiske midler til NMA (Nordic Marine Academy), som hun koordinerte inntil kreften rammet henne. Clelia har vært sentral i alle de store internasjonale marine utvekslingsprogrammene som BIO og forløperne har deltatt i.

Clelia hadde mange egenskaper som kolleger og ledere setter stor pris på. Hun var lojal mot

målsetningene til prosjektene hun arbeidet for, og samtidig kritisk letende etter forhold som kunne bli bedre. En av tingene hun raskt grep fatt i var å bedre innkvarteringsforholdene og servicen omkring gjesteforskere ved UiB. Hun stilte store krav til seg selv, og forventet at vi som arbeidet rundt henne hadde samme holdning. Samtidig var hun en god kollega som la merke til andres behov og som prøvde å gjøre noe med det hun så. Vi er sikker at hun likte jobben og miljøet på BIO, og at en viktig del av motivasjonen lå i lyst og arbeidsglede. Men hun var også preget av respekt for alle medarbeidere og ansvar for det som skulle gjøres. Selv da hun ble syk hadde hun glede av å følge med på hva som skjedde på de feltene hun hadde vært engasjert i, og brukte mye av sine krefter siste året på å holde oss andre oppdatert på EUs utlysninger og på videreutvikling av BIOs web og databaser.

Clelia var høyt ansett langt utover BIO og en flott ambassadør for UiB ved en rekke internasjonale konferanser og i evalueringsmøter i EU-regi. Flere av UiBs instituttledere har gjort tydelig at Clelia var velkommen om hun skulle ønske å skifte beite. Hun nøt også stor respekt i fakultetet, forskningsavdelingen og i sentraladministrasjonen. I de store marinbiologiske forskningsmiljøene i Europa var hun kjent av mange forskere, ikke bare som koordinator av samarbeid mot Bergen, men også for sine kunnskaper om EU-systemet.

Clelias bortgang er et stort tap for BIO og for hennes kolleger og venner på og rundt instituttet. Vi er takknemlige for det vi har fått og triste for det vi har mistet. Vi har alt kjent dette sterkt i det halvannet året hun har bare vært delvis tilstede. Våre tanker går dog mest til dem som var viktigst i Clelias liv: Arild, Sigrid (17) og Erlend (15). Clelia håpte veldig å få bli frisk nok til å holde konfirmasjon for Erlend våren 2007, og heldigvis gikk det slik. Stor var skuffelsen da det viste seg i august at kreften ikke var fordrevet men kom tilbake i voldsom fart. Mest sannsynlig bor vi i et univers som ikke har en iboende mening. Dette var i alle fall Clelias egen oppfatning. Mening og hensikt og formål må vi sette selv, og dette var Clelia flink til. Nå er det alle vi andres tur til å holde fast på det Clelia har gitt oss og se framover.

Vi savner Clelia. Hennes liv ble så alt for kort.

Dag L. Aksnes og Jarl Giske
 på vegne av venner og kolleger ved BIO og UiB